

Fiskeren Capitalisme absurde

En kapitalrådgiver fra en bank stod ved kaien i et lite mexikansk fiskevær og observerte en fisker som var i ferd med å legge til kai med sin lille fiskebåt. Han hadde lastet noen digre tunfisker. Bankmannen gratulerte mexikaneren med sin flotte fangst og spurte hvor mye tid det hadde tatt. Mexikaneren svarte: «bare noen få timer. Ikke så lenge.»

Bankmannen spurte videre hvorfor han ikke hadde blitt ute på sjøen mye lengre for å fange enda mer.

Mexikaneren svarte at det var tilstrekkelig med fisk til å forsørge han og hans familie i de nærmeste dagene.

Bankmannen: „ja men hva gjør du med resten av dagen da?“

Den mexikanske fisker forklarte: „om morgningen sover jeg lenge, jeg går og fisker litt, jeg leker med mine barn, jeg tar en middagslur med min kone, jeg rusler litt på landsbyen og drikker der et glass vin og jeg spiller gitar med mine venner. Du ser, jeg har et utfylt liv.

Bankmannen forklarte: „jeg har absolvert Harvard og kunne hjelpe deg litt. Du skulle ta deg mer tid til å fiske. Inntektene kunne du brukt på en større båt. Fra overskuddet kunne du kjøpt deg flere båter inntil du har sammen en hel flåte. I stedet for å selge fangsten til en forhandler kunne du solgt den direkte til en fiskefabrikk og senere åpnet din egen bedrift. På denne måten kunne du kontrollert produksjonen og salget selv. Så kunne du forlatt dette lille fiskevær og flyttet til enten Mexico City eller Los Angeles eller til og med til New York. Derfra kunne du ledet ditt rask voksende konsern.

Mexikaneren: „og hvor lang tid vil alt dette ta?“

Bankmannen: „sånn mellom 15 og 20 år.“

„Javel, og hva så?“ spurte mexikaneren.

Bankmannen smilte og sa: „Så kommer det beste av alt. Når tiden er inne kunne du gått på børsen med ditt konsern. Du kunne solgt dine andeler og blitt veldig rik. Du kunne tjent mange millioner på denne måten.

Mexikaneren sa: „Millioner. Og så?“

Nå svarte bankmannen: „Så kunne du sluttet å jobbe. Du kunne flyttet til et lite fiskevær ved kysten, du kunne sovet lenge om morgningen, du kunne gått og fisket litt, du kunne lekt med dine barn, du kunne tatt en middagslur med din kone, du kunne ruslet rundt i landsbyen, om kvelden kunne du tatt et glass vin og spilt gitar med dine venner.“

Mexikaneren smilte og sa: „Det er jo akkurat det jeg gjør for tiden, dette er jo mitt liv“.

Ukjent forfatter.